

V pátek 7.5. dopoledne jsem vyrazil se sousedem do Znojma a nazpáteční cestě jsme se zastavili v Pavlicích v uzenářství p Nováka <http://www.mistruzenar.cz/>. Prodavačka nám stále zakrojovala vzorky až jsem zcela ztratil přehled , co jsem si vlastně koupil. Ceny uzenin nebyly sice lidové, ale podle chuti to nebyly žádné moučňáky. V pár klobásách jsem narazil na kost, což je pro mé zuby už nebezpečné, ale vcelku můžu uzenářství hodnotit kladně.

Po příjezdu do Pejru jsem naložil kamaráda s dětmi a vyrazil směr Těšín <http://www.tesin.cz/>. Objednal jsem telefonicky pokoje na hotelu [Central](#). Jeden veliký za 990,- a malý za 790,-kč. V Brně nás zasekla jedna bouračka a po tankování u Vyškova jsme v pohodě dojeli k hotelu. Slečna nám nakonec vnutila dva manželské pokoje po 990,-. Postel byla veliká, takže jsme se dobře vyspali. Zašli jsme si na Hlavní třídě do jedné hospody na Radegasta. Bylo plno, ale místo jsme chytli. Do hotelu jsme došli v jedenáct, zrovna se tu ubytovával nějaký zájezd. Ještě jsme navštívili místní diskotéku v Cascadě, kde jsme dali po dvou Prazdrojích. V jednu jsme šli na kutě. Ráno mě vzbudilo sluníčko, a tak jsme se sbalili, došli na snídani, která byla

v ceně noclehu a vyrazili na cesty. V Polsku jsme natankovali hned na první pumpě plnou nádrž, protože na naše vycházel benzín na 27,-Kč, oproti našim 34,-Kč

Navigace hlásala, že do Věličky máme 152 km. První úsek cesty stál za prd, protože zde byly samé semaforey a omezená rychlost na 70km. Pak jsme najeli na dálnici A4, na které jsme platili dvakrát po necelý 10 zlotých mýtné. Doma jsem si nechal mapu Polska, takže jsme byli spolehnutý jen na navigaci.

Ve Věličce jsme zaparkovali auto za parkovné 15 zl. na den. Na kase jsme koupili rodinné vstupné s polským průvodcem za 137 zl. Zrovna nějaká výprava vyrážela, proto jsme se k ní hned připojili. Hned ze začátku jsme šli několik pater po dřevěném schodišti dolů a já si uvědomil, že jsem si zapomenul skočit na záchod. Naštěstí bylo při prohlídce dost WC s dobrou úrovní. Průvodce, který nás vedl, docela mluvil srozumitelně a nedrmolil jako ostatní kolegové, kteří nás se svými ovečkami míjeli nebo doháněli. Mohli jsme fotit, lízat, ulamovat sůl dle libosti. ....

Pqo6ZESLp78

Prohlídka trvala asi dvě hodiny a nahoru jsme naštěstí jeli výtahem. Schody bych už nepřežil. Koupili jsme si brožurku za 12 zl. z které jsme se dočetli ostatní zajímavé věci o dolu. Docela jsem věřil, že dolem projde 1,3 mil.lidí, jelikož výprav tu bylo hodně a komerce byla cítit na každém

kroku. http://cs.wikipedia.org/wiki/Soln%C3%BD_d%C5%AF1_Wieliczka

Venku bylo děsné dusno a po naťukání cílového bodu Osvětim jsme pokračovali dál. Bohužel nás navigace nejdříve zavedla do nějaké vesnice kde jsme jezdili do kola a pak po nacvaknutí jiného bodu jsme jeli asi 10 km až jsme dojeli do skutečné Osvětimy. Překvapilo mě, že to docela není prdel světa. Blbě jsme odbočil, resp.neodbočil a tak jsem auto nechal snad 2 km od vstupu. Dost jsme se přejezdem zdrželi. Bylo 16 hodin. Koupili jsme si plánek asi za 4 zl. a začali procházet KL Auschwitz I. Fotit se nesmělo, ale na druhou stranu nás za focení nikdo nepeskoval. Prošli jsme bár baráků a plynovou komoru s krematoriem a stačilo to. Přicházela bouřka a když za mnou práskla v jednom baráku okna docela jsem se leknul. U východu jsme si koupili DVD.

2jx1L51KZHU

a jelikož se rozpršelo vzali jsme si taxíka. V Carefoulu jsme nakoupili pár piv na ochutnání, naskákali jsme do auta a namířili si to domů. Ještě jsem před přejezdem dotankoval nádrž a po krátké zastávce v Třinci jsem šlápnnul na plyn. Ve 22.00 jsem v Brně odbočil na směr k Lednici, kde jsem měl připravený vyaukrovaný počítač. Navigace nás v Lednici docela potrápila, protože jsme jezdili pořád do kola nebo do slepé ulice. Před námi jelo auto, které se rovněž pořád otáčelo, takže to bylo jasné. Nakonec jsem vyrazil po čuchu, navigaci jsem neposlechnul a za chvíli jsme byli na místě. Docela jsem byl už za den z řízení utahaný, tak mi přišla návštěva sklípku kam nás prodávající maník pozval, vhod. Načepovali jsme nějaké víno do petek, vyměnili si svoje info o webstránkách a já definitivně to začal smažit k domovu. Po půlnoci jsme byli doma.